

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 144 | december 2016 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 144 December 2016

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Per Hernmar, Jan-Erik Gustavsson,

AnnaLisa Eneroth, Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress: Kritiska EU-fakta c/o

Eneroth, Furutavägen 36 A

352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kansli@nejtill.eu.se

Nästa nummer utkommer

i Mars 2016

Manusstopp 15 februari

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2016

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Är Ryssland ett hot mot Sverige och EU?

Göteborgs kommun har gett ut en liten folder som innehåller en checklista hur vi som medborgare skall kunna klara oss tre dygn utan el, vatten och mat. Det är inte fel i sig med krisberedskap, men det problematiska är att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MBS) i pressen motiverar denna beredskap med det nuvarande säkerhetspolitiska läget.

Den tyska regeringen lade i augusti fram en plan som uppmanar tyska medborgare att lagra mat och vatten för tio dygn, som motiveras med risken för en stor katastrof eller en beväpnad attack. Dokumentet sade "att en attack på tyskt territorium, som kräver ett konventionellt försvar av nationen är osannolikt, men att ett större säkerhetshot mot nationen i framtiden kunde inte uteslutas, så åtgärder på civilförsvarsområdet var nödvändiga". För BBC exemplifierade inrikesminister Thomas de Maiziere vad som kan väntas genom att till en grupp tyska skolbarn säga att de skulle förbereda sig på att vatten och mat kunde förgiftas, eller att olje- och gasleveranserna bröts. Die Linkes talesperson i parlamentet kritiserade regeringen för att skrämma upp befolkningen, och De grönas talesperson Konstantin von Notz varnade för att blanda ihop möjliga militära och terroristiska hot och tillade att han kunde inte se några angreppsscenarier som skulle motivera beredskapsåtgärderna.

De ökade krisberedskapsaktiviteterna kan bara förstås i ljuset av den tilltagande militariseringen av EU, som numera dagligen motiveras med ett påstått aggressivt Ryssland som hotar invadera EU-länder inklusive Sverige. Veckan efter Brexitomröstningen presenterade EU:s utrikesminister Frederica Mogherini EU:s nya globala strategi. I den kan man läsa att "Freden och stabiliteten i Europa är dock inte längre något som kan tas för givet. Rysslands kränkning av folkrätten och destabiliseringen av Ukraina har tillsammans med de utdragna konflikterna i Svartahavsområdet utmanat den europeiska säkerhetsordningen". Längre fram i strategin sägs att det inte längre räcker med mjuk makt så försvarsutgifterna måste öka och minst 20 procent av dem kanaliseras för EU-ländernas gemensamma åtaganden som skall användas för upphandling av utrustning, forskning och teknik. Och på Natos Warszawatoppmöte i juli beslöts om närmare säkerhetssamarbete mellan Nato och EU.

Sverige ligger i EU i framkanten i EU:s sanktionspolitik mot Ryssland. Utan ens ett försök till att problematisera den av EU och USA inspirerade fascistsanstrukna kuppen i Ukraina i februari 2014 motiverar regeringen gång på gång hela sin försvars- och säkerhetspolitik med Rysslands annektering av Krim och påstådda aggressioner i Ukraina. Margot Wallström vill utöka EU:s sanktioner mot Ryssland och Sverige har för närvarande inga bilaterala kontakter med Ryssland på ministernivå. Istället rustas Gotland upp med trupper, och hotet från Ryssland tycks vara ständigt närvarande i vars och ens laptop.

Hysterin har blivit så stor att EU-landet Litauen publicerat en "rådgivningsbok" inför en kommande rysk invasion. Men EU-eliten och dess propagandister frågar sig aldrig varför Ryssland överhuvudtaget skulle invadera Europa? Vad finns det i Litauen, Sverige och resten av EU som Ryssland så desperat eftertraktar? Vilka resurser finns det väster om Dnjepr som är så värdefulla att Vladimir Putin skall riskera utplåning för att beslagta dem?

Svaret är förstås, ingenting. Ryssland har aldrig behövt Europa för att överleva utan tvärtom räddat Europa från nazistisk och fascistisk dominans. Ryssland som världens största land äger omfattande naturresurser. Ironin är att EU:s sanktionspolitik har hjälpt Ryssland att utveckla sin egen ekonomi. EU däremot håller på att uttömma sina natur- och industriresurser, samtidigt som Ryssland bland annat genom exportsubstitution gör landet mera självförsörjande och uthålligt. Arbetslösheten är betydligt lägre än i EU, och Rysslands offentliga skuld är bara en bråkdel av EUs, och till och med lägre än Sveriges. Det är inte Ryssland som är det militära hotet utan EU, USA och Natos samordnade politik för att ringa in Ryssland för att komma åt dess rika naturresurser.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

Svensk lantbruksnäring bör reflektera över Brexit

”Jag tror att svensk lantbruksnäring själv mår bra av att reflektera över utfallet av Storbritanniens folkomröstning nu när känslorna efter utfallet börjar lägga sig”, skriver Arne Rantzow som är Vd för svensk Foder i en annonsbilaga till Svenska Dagbladet. Han skriver vidare att han i sin vardag möter kunder, leverantörer och medarbetare som i skenet av Brexit menar att EU inte utvecklats till det de önskat. Rantzow tycker också att det inte kan vara fel att verka för nationella svenska intressen utan att bli kallad EU-fientlig. Han frågar sig också vad vi vill med vårt EU-medlemskap? Hur vill vi stödja svenskt lantbruk inom ramen för EU och hur skall vi konkret göra det? Det är upp till de svenska politikerna att besvara Rantzows frågor, nu när de unisont säger att EU måste börja leverera så att vi vanliga medborgare inte fullständigt skall tappa förtroendet för överstaten.

Oenighet bland EU:s länder om lika lön för utstationerade

EU-kommissionens Jean-Claude Juncker sade i sitt ”linjetal” i september att han var för lika lön för samma arbete på samma arbetsplats. Men EU-parlamentarikern

Margareta Ulvskog har inte mycket till övers för denna utfästelse. Hon säger att det finns tio östeuropeiska länder som aldrig skulle säga ja till detta, och inte heller den stora konservativa gruppen i parlamentet. Kommissionen föreslog i mars att villkoren för utstationerade arbetstagar skulle förbättras, så att lönen inte bara omfattar minimilönen, utan även sådana delar som övertid, bonus, skifttillägg, ersättning för resa, kost och logi.

Usel arbetsmiljö på EU-kommissionen

EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Junckers högra hand advokaten Martin Selmayr beskrivs av sina anhängare som mästertlig och en EU-fantast som kan citera EU-fördragen utantill. Kritiker menar däremot att han är manipulativ och Junckers vakthund.

”Det är svårt att nå Juncker” klagar en anställd till sajten Politico. Så många som hälften av EU-kommissionärerna har aldrig samtalat med Juncker. En som fått nog är vice Presidenten Kristalina Georgieva som lämnat kommissionen, då hennes relation till Selmayr inte fungerade. Hon säger att brytpunkten kom i juli när Michel Barnier utan några som helst konsultationer utsågs till kommissionens Brexitförhandlare. Georgieva instämde inte heller i den upprepade kritik som Juncker och Selmayr framfört till medlemsländernas huvudstäder.

Selmayr säger att han bara

gör vad Juncker säger. ”Min makt finns inte. Den kommer endast från vad Juncker säger åt mig att göra”. Selmayr säger också att varför Juncker inte rådfrågar sina kommissionärer är att de läcker som ett såll.

Så arbetsmiljön på EU-kommissionen verkar vara fullständigt urusel nu efter det stora bakslaget efter Brexit.

Euron ifrågasätts i Tyskland – Die Linke debatterar valutan

Euron har skapat ett ”Europa i två hastigheter”, precis som den tyske finansministern Wolfgang Schäuble (CDU) föreslog 1994. I Grekland och Spanien låg ungdomslösheten i september 2016 över 42 procent. Förbundsrepublikens exportöverskott nådde samma månad 24,4 miljarder euro.

Vänsterpartiet Die Linke formulerade 2011 i partiprogrammet sin inställning till euron: ”Eurokrisen har visat att EU-fördraget inte duger för ett demokratiskt, socialt, ekologiskt och fredligt Europa, utan i stället bidrar till en skärpning av krisen.” Förbundsutskottet, där partiföreningar från hela landet är företrädare, skrev i oktober ett positionspapper där det heter att Die Linke måste vara berett ”att ifrågasätta euron som gemensam valuta”.

Till exempel Fabio de Masi förklarar att euron kommer att gå under och att ett ekonomiskt sönderfall vore en katastrof. Det handlar inte om att gå in i den tyska valkampen med budskapet att Tyskland skulle lämna valuta,

utan om att Sydeuropa under kontrollerade former kan få lov att lämna valutan, för att värja sig mot Tysklands politik. ”Vi bör inte splittra partiet om detta utan plädера både för en reform av euron som en möjlighet till kontrollerat utträde.”

Euron borta om några år, tror brittisk miljonär.

Investeraren och miljardären Jim Mellon tror att den europeiska valutaunionen spricker inom två år. Inför Storbritanniens EU-omröstning i juni stod investeraren Jim Mellon, ordförande för brittiska private equity-företaget Burnbrae, på ”lämna”-sidan. Efter Donald Trumps överraskande valseger i USA räknar han nu med flera uppbrott, skriver Bloomberg Markets. Jim Mellon förutspår att euron kommer att bli ett offer för den växande anti-etablissemangsvågen. Han tror att valutaunionen spricker inom ett par år.

”Brexit kommer att bli en bisak i jämförelse med de europeiska problem som blir mer och mer uppenbara. Euron av i dag är helt enkelt en väldigt olämplig mekanism - jag ger den mellan ett och två års liv”, säger Jim Mellon till nyhetsbyrån. Spekulationerna om den närmaste tiden gäller Italiens folkomröstning i december i år och presidentvalet i Frankrike i vår. Jim Mellon räknar med att euron, som nu kostar drygt 1:06 dollar, kommer att falla under paritet mot dollarn det kommande året.

Affärsvärlden

CETA: Regeringen sviker löftet om transparens och öppenhet i EU-politiken

I Sverige har medierna tidigare rapporterat att alla parlamenten i EU godkänt CETA-avtalet, vilket är felaktigt. Avtalet är undertecknat av ministerrådet och våra egna ministrar Löfven och Linde som, i strid med grundlagen, kommer att överlämna en proposition till riksdagen först när avtalet är ratificerat av de övriga 27 EU-parlamenten.

CETA, EU-Canada Comprehensive Economic and Trade Agreement, är ett handels- och investeringsavtal mellan EU och Kanada som förhandlades färdigt år 2014. Avtalet innehåller allt från tjänstehandel till jordbruksregler. På grund av omfattande kritik mot avtalet dröjde det nästan två år innan EU-kommissionen lade fram en färdig version som undertecknades av EU:s ministerråd den 30 oktober 2016.

När Folkrorelsen Nej till EU vände sig till EU-upplysningen och ställde frågan när Riksdagen godkände CETA-avtalet svarade EU-upplysningen: ”Den femte juli 2016 lade kommissionen fram ett förslag till rådsbeslut att anta CETA som ett så kallat blandat avtal med konsekvensen att avtalet behöver ratificeras av EU:s 28 medlemsländer. Efter att samtliga medlemsländer och Kanada har ratificerat avtalet kommer regeringen överlämna en proposition till riksdagen”.

Avtalet har varit föremål för en kraftig kritik. Enligt webbsidan TTipen bero det främst på den kontroversiella tvistlösningsmekanismen ISDS som kan försvåra möjligheterna för staterna att bedriva en demokratisk politik inom områdena klimat, fackliga rättigheter och välfärdsfrågor. Den kraftiga kritiken har tvingat EU-kommissionen att ändra det ursprungliga ISDS-institutet till en något mildare variant som fått namnet ICS (Investment Court System).

Den deklaration om investeringsskydd som EU och Kanada kommit överens om innehåller utfästelser kring exempelvis rätten att reglera samt att avtalet inte tvingar parterna att privatisera offentliga tjänster eller stoppar länder från att ta tillbaka dessa i offentlig kontroll. Ny lagstiftning kan likväl innebära skadestånd eller andra sanktioner om de bryter mot delar av avtalet. Detta skulle enligt kritikerna kunna leda till att staterna drar sig för att lagstifta om viktiga frågor som miljö och konsumenträtt.

Detta har dock inte hindrat politikerna från att driva igenom avtalet på EU-nivå. Avtalet börjar gälla provisoriskt så fort det godkänts av EU-parlamentet, vilket väntas ske i en process i december eller januari. De kontroversiella investeringsdomstolarna kommer dock inte att träda i kraft förrän avtalet ratificerats av alla EU-ländernas 28 parlament.

Hanteringen av CETA-avtalet från svensk sida överskrider all demokratisk anständighet menar Jan Erik Gustafsson, ordförande i Folkrorelsen Nej till EU. Det slutliga CETA-avtalet offentliggjordes efter fem års hemliga förhandlingar 26 september 2016. Regeringen har alltså haft gott om tid på sig att skicka avtalet på remiss till organisations Sverige. Men enligt EU-upplysningen har CETA-avtalet endast granskats av en enda remissinstans, det EU-positiva Kommerskollegium.

Efter Brexit bedyrade den svenska EU-eliten att EU-politiken måste bli mera öppen och transparent. Men det tycks bara vara munvader, skriver Jan-Erik Gustafsson och kräver att avtalet omedelbart skickas ut på remiss till berörda organisationer innan propositionen förbereds.

Marie Eriksson

Nu ska EU rusta upp och bli krigsmakt

Nu kräver EU-parlamentet att EU ska snabba på med militariseringen av EU. Detta beslutades i en resolution vid mötet den 22 november. ”Alltför länge har man litat på USA när det gäller den militära makten”, förklarade Urmars Paet, den ansvarige parlamentsrapportören. Efter Trumps valseger måste man arbeta för en europeisk försvarsunion.

Europaparlamentet ställer konkreta fordringar. Där finns ju ”Battle Groups”, som sedan 2007 är fullt insatsberedda, men som aldrig har fått strida. Därigenom blir en förstärkning av EU:s roll som viktig världsomspännande aktör för stabilitet och fred förslösad. Därför måste man nu – också med anlitande av Battle Groups – skapa ”ständiga multinationella stridskrafter” i EU. Alla medlemsstater måste delta i detta strukturerade samarbete. Sedan måste systemet med EU-stridsförband konsekvent sättas in och vidareutvecklas. Grundförutsättningen för en verksam planering och ledning av gemensamma operationer är upprättandet av ett operativt högkvarter för EU, heter det vidare. Ett sådant högkvarter är en förutsättning för självständiga krigshandlingar från EU.

Parallellt måste de politiska beslutsprocesserna på EU-nivå, liksom också de nationella metoderna utformas så att en snabb

krisreaktion blir möjlig. Därför skall ett råd för försvarsministrarna inrättas för att skapa en varaktig politisk ledningsroll. Parallellt ska Europaparlamentet få ett reguljärt utskott för säkerhet och försvar.

En sak är klar. Militarisering kostar pengar. Medlemsstaterna måste antligen avsätta 2 procent av BNP (bruttonationalprodukten) till försvarsutgifter, för att finansiera denna ambitiösa upprustning framhåller parlamentet. Ett viktigt mål är en europeisk drömarindustri. Forskning om upprustning på EU-nivå ska också forceras. För tiden 2017 – 2020 föreslår Europaparlamentet ett tillskott på 90 miljoner euro; från 2021 måste åtminstone en halv miljard euro stå till förfogande för denna forskning – det är nödvändigt för att nå det väsentliga.

Europaparlamentet konstaterar också att man måste börja med en tätare koordinering med NATO. Dock får man inte förtiga att NATO och EU möjligen inte alltid har samma politiska prioriter. Därför måste EU vara i stånd att genomföra egna militärintsatser.

Detta är hämtat från en artikel i den tyska tidningen Junge Welt. Har någon hört svenska tidningar rapportera om denna kraftiga upprustning?

AnnaLisa Eneroth

Ceta-avtalet, Ann Linde och Folkrörelsen Nej till EU

Den 5 december arrangerade EU-parlaments Informationskontor i Sverige en paneldiskussion om "EU:s handelsavtal med Kanada – en modell för framtida handelsavtal?" Med bland annat en politikerpanel med EU- och handelsminister Ann Linde samt EU-parlamentarikerna Christofer Fjellner (m) och Max Andersson (mp).

Med Lissabonfördraget, EU:s överordnade grundlag, fick EU-kommissionen egen kompetens på medlemsländernas bekostnad att skriva under handelsavtal. Men i diskussionen framgick att Ceta-avtalet inte enbart är ett handelsavtal. Enligt Ann Linde är Ceta-avtalet det mest progressiva "handelsavtalet" någonsin då det utöver tullar behandlar investeringar, standarder/normer för arbetsrätt, miljö och hälsa mm, samt innehåller en kontroversiell tvistlösningsmekanism, som medger globala storföretag att stämma regeringar för förlust av gjorda investeringar om en regering inskränker genom lagstiftning och reglering ett storföretags verksamhet.

Så på grund av att Ceta-avtalet går utöver ett normalt handelsavtal har EU:s ministerråd bestämt att för att avtalet slutgiltigt skall godkännas skall "blandad kompetens" tillämpas. Efter att avtalet under hösten har skrivits under av samtliga EU-regeringar skall EU-parlamentet behandla det i februari 2017. Därefter krävs att 28 nationella parlament inom EU godkänner avtalet för att det skall fullt ut träda i kraft.

Folkrörelsens ordförande Jan-Erik Gustafsson deltog och seminariet och kunde ställa följande fråga med svar från Ann Linde.

"Jag heter Jan-Erik Gustafsson och är ordförande i Folkrörelsen Nej till EU (FNEU). Jag vänder mig direkt till Ann Linde. Efter Brexit sade du att nu måste vi börja leverera så att folk inte tappat förtroende för EU-projektet. Nu när jag hört er prata har jag kommit fram till att varken EU-parlamentet eller regeringen är kompetenta att avgöra Ceta-frågan.

När jag har kollat upp det hela var den enda remissinstans som regeringen skickat ut till Kommerskollegium som i sin tur har frågat en del andra. Nu har vi i vår Riksstyrelse krävt att

hela Ceta-avtalet på 1500 sidor skickas ut på officiell remiss till organisations-Sverige innan propositionen förläggs riksdagen. Kan du lova att FNEU, som gärna vill vara remissinstans, får Ceta-avtalet på remiss?"

Ann Linde: "Nej det kan jag inte lova. Då frågan inte är avgjord ännu utan bereds om hur remissomgången skall gå till. Däremot är det väldigt viktigt att även den lilla del som tycker att Sverige skall lämna EU blir hörd och respekterad. Därför kommer vi att öka möjligheterna att ha dialog med regeringen om EU-frågor. Där hoppas jag att Nej till EU-rörelsen också gör sin röst hörd, även om jag är väldigt glad över att opinionen för EU har ju kraftigt förstärkts efter Brexit. Så jag känner mig väldigt trygg att regeringen för en politik som har starkt stöd bland medborgarna.

Ann Linde

Men det du tar upp är väldigt viktigt. Vi måste ha bättre dialog med organisationer och så vidare. Därför kommer jag att nu på onsdag att göra ett första steg för detta. Vi kallar det för EU-handslaget med arbetsmarknaders parter, i första omgången med ordförandena för de tre centralorganisationerna LO, SACO och TCO, samt SKL och Svenskt Näringsliv. Vi kommer att ha en konferens. Nu kommer vi att ta ett gemensamt ansvar för att öka informationen om EU, öka kompetensen om EU och öka dialogen och inflytandet om EU, där regeringen också kommer att ta sitt. Så jag tror att ni som är motståndare till det här samarbetet mellan nationerna kommer att ha större möjligheter att påverka."

Seminariet avslutades med att varken Christofer Fjellner eller Max Andersson trodde att avtalet skulle bli verklighet. Åtminstone någon/eller några av de 28 parlamenten kommer att fälla avtalet. Dessutom växer motståndet mot avtalet bland fackföreningar och civila organisationer.

Jan-Erik Gustafsson
AnnaLisa Eneroth

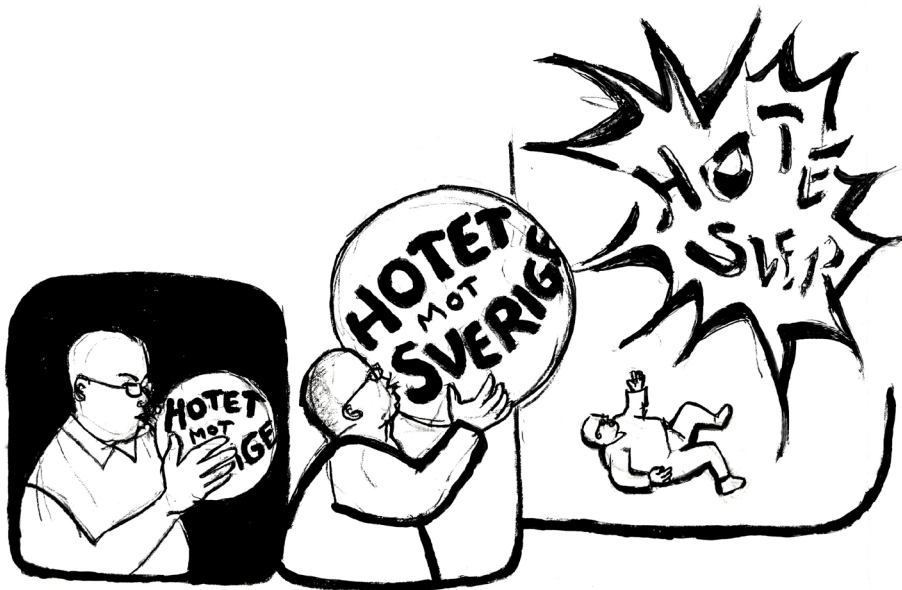

Bild: Kristina Eriksson och Hans-Magnus Meincke

Det kommande kriget mot Kina

ny film av John Pilger

"Det kommande kriget mot Kina" är en ny film av den kände journalisten John Pilger. Den har premiär i UK den 5 december.

Investigation.net har gjort en intervju med John Pilger om filmen. Pilger berättar att filmen beskriver en massiv uppbyggnad av USA:s flyg- och sjöstridskrafter i Asien och Stilla havet med Kina som måltavla. Filmen handlar lika mycket om propaganda som om militär provokation; nyheterna i våra medier säger att Kina hotar freden genom att bygga start- och landningsbanor på öar i Syd kinesiska sjön, men förtiger det faktum att USA har omringat Kina med 400 militärbaser – missiler, plan, krigsskepp – i något som en strateg beskriver som 'en perfekt snara'.

Filmen börjar på Marshallöarna, där motsvarigheten till en Hiroshimabomb testades varje dag i 12 år. Den avslöjar ett hemligt program – projekt 4.1 – som gjorde en hel nation till försökskaniner. Det är här som USA har byggt en av sina mest hemliga baser, som behärskar Stilla havet hela vägen till Kina.

Skälet till att John Pilger har gjort den här filmen just nu är att han vill bryta tystnaden om kärnvapenkrig, vilket inte längre är något man inte kan föreställa sig utan en tänkbar möjlighet för militära planerare. Filmen beskriver ett nytt kallt krig där frontlinjerna inte längre definieras som de gjorde i det gamla kalla kriget och där riskerna och farorna inte är erkända och därför mycket större.

Intervjuaren konstaterar att tillsammans med Kina är Ryssland huvudangreppsmål och ber om en kommentar till att brittiska domare nyligen stängde bankkontot för Russia Today och att EU-parlamentet antog en resolution som samtidigt fördömde terroristgrupper, t ex IS, propaganda och RT:s påstådda dito.

Pilger tror att beslutet att stänga RT:s konto gjordes för att banken var rädd att få böter för att "bryta sanktionerna" mot Ryssland, men att beslutet ska omprövas. Men båda händelserna är en del av den antiryska hysterin, som EU och Obama-administrationen har drivit fram.

Intervjuaren påpekar att Pilger nyligen sagt på en konferens att "det tredje världskriget redan har börjat ....det är ett propagandakrig" och undrar vad människor kan göra på informationens slagfält.

Pilger menar att människor borde sluta sig samman i en stor rörelse som ska kräva att deras regeringar slutar attackera och plundra andra länder. De borde inte bli distraherade av "identitetspolitik" och av medias falska verklighet som nu är en utvidgning av den rovgiriga makt som utövas av Washington, Paris, Bryssel och London.

Valet av Trump har orsakat en häftig debatt i USA och Europa. Några i vänstern har välkomnat att Trump har talat om en

avspänningspolitik gentemot Ryssland. Delar Pilger deras optimism?

"Avspänning" är en propagandaterm från kalla kriget. I själva

Bild från The Coming War on China - a film by John Pilger - Official trailer

verket föreligger ett annat slags "avspänning": alltför många människor i Europa och USA tonar ned sina egna regeringars hänsynslösa krigshets. När illdådet i Paris skedde förra året, skickade Hollande krigsplan för att bomba Syrien och ännu ett illdåd skedde, nästan säkert som en konsekvens.

Skulle Trump kunna bli mindre krigshetsande än Clinton?

Vi borde inte bekymra oss om vem som skapar fred mellan Ryssland och Europa, så länge som fred skapas. Alternativet är krig, möjligen kärnvapenkrig.

Många människor fruktar en liknande "politisk jordbävning" i länder som Frankrike där "Front National" skulle kunna nå Elyséepalatset 2017... Vad anser Pilger?

Om Front National erövrar Elyséepalatset 2017, vem ska då klandras? "Liberalerna", de människor som ofta kallar sig själva "vänster". Det är de som inte har byggt upp en uthållig rörelse i opposition mot regeringens nedskärnings- och krigshetsande politik. Libyen förstördes av Sarkozys bomber och av Clintons och Camerons bomber.

När Gadafi mördades och hans moderna stat lades i ruiner flödade Libyens vapen söderut; Hollandes reaktion blev att sända bombplan och trupper till Mali. Denna krigshetsande idioti och ondskefulla förstörelse öppnade grindarna för en flod av flyktingar och migranter från Afrika. Den så kallade "migrationskrisen" i Europa är en konsekvens av Västs angrepp på ömtåliga stamsamhällen. Var fanns oppositionen mot dessa brott bland dem som nu vrider sina händer om Le Pen och Trump?

AnnaLisa Eneroth

Grekland förödmjukas och förblöder

Medan EU:s statschefer och andra EU-politiker i Sverige och övriga medlemsländer vänder ryggen till fortsätter Greklands ekonomi och välfärdssystem att förblöda. Trojkan (IMF, EU-kommissionen, EU:s centralbank ECB) fortsätter förödmjukelsen och Tsiprasregeringen låter sig förödmjukas.

När i november en rapport av den Allgrekiska föreningen för anställda inom den allmänna sjukvården (POEDIN) publicerades konstaterar anställda att "Det grekiska hälsovårdssystemet är på randen till kollaps". Sex år av ekonomisk kris, låneavtal, omfattande nedskärningar hotar nu hela hälsovårdssystemet och POEDIN lägger en stor del av ansvaret på hälsovårdsministern och Tsiprasregeringen. "De genomför utköpsavtalen till sista kommatecknet och sänker dramatiskt utgifterna för hälsovårdssektorerna, och förväntar sig att vi skall tacka dem för att de ingenting erbjuder oss förutom förödmjukande ursäkter" säger POEDIN i ett uttalande.

Den 3 oktober beslutade Tsiprasregeringen om nya så kallade

reformer som röstades igenom med röstsiffrorna 152 -141. Denna gång antog parlamentet en lag för att ytterligare skära ned i ett redan hårt drabbat pensionssystem samt överföra allmänna tillgångar till en ny "tillgångsfond", som skall sättas upp av landets långgivare. Detta för att kunna kvittera ut 2,8 miljarder euro ur det senaste låneprogrammet från Trojkan, som i praktiken styr Grekland som sitt protektorat. De tillgångar som skall överföras till fonden och samordnas med landets privatiseringsenheter är flygplatser, motorvägar och vatten- och avloppsanläggningar. Fonden skall ledas av en person från långgivarna samtidigt som det sägs att det grekiska finansministeriet skall utöva den överordnade kontrollen.

Det var i augusti 2015 som Trojkan påtvingade Grekland ett tredje låneprogram på 88 miljarder euro. Det första låneprogrammet 2010 omfattade 113 miljarder euro, och det andra 2012 omfattade 156 miljarder euro. Således har Trojkan lånat ut ofantliga 357 miljarder euro eller ca 3 500 miljarder kronor till Grekland sedan 2010.

Många EU-medborgare tror fortfarande att dessa lån getts för att hjälpa det grekiska folket. Men i vitboken Var har lånepengarna till Grekland hamnat? (Where Did the Greek Bailout Mon-

ey Go?) har European School of Management and Technology visat att 95 procent av Trojkans två första lånepaket gick till räntor och amorteringar på Trojkans prioriterade lån, köpa ut privata grekiska banker (som ägs av andra europeiska banker eller är skuldsatta till dem), eller betala av till europeiska privata investerare och spekulanter. Mindre än tio miljarder euro är faktiskt pengar som spenderats i Grekland. Och uppskattningen är att detta kommer att fortsätta med det tredje lånepaketet. Av de 88 miljarderna förutspår studien att endast 13 miljarder euro kommer att komma de grekiska hushållen till godo.

IMF, en av Trojkans huvudaktörer, har nyligen publicerat en utvärderingsrapport om IMF:s uppträdande i förhållande till kriserna i Grekland, Portugal och Irland.

Seriösa bedömare anser att Grekland aldrig kan komma på fötter utan avskrivning av sin enorma skuldbörda. Så ansåg även en del tjänstemän och styrelsemedlemmar inom IMF redan innan lånecirkusen bröt ut 2010. Redan inför första lånepaketet konstaterades att "frånvaron av avskrivning, gör skulden ohållbar".

Men IMF:s ledning föll till föga och underordnade sig EU, som betraktade Grekland som en "systemrisk", för euroområdet strategiska intressen, för att rädda euron från att falla ihop. En skuldavskrivning ansågs hota säkerheten i innehavet av nationella obligationslån, argumenterade särskilt ECB och Frankrike. Motståndet mot skuldavskrivning skyddade också tyska och franska banker från stora förluster på de 88 miljarder euro de lånat ut till Grekland.

IMF bröt dessutom i sin undfallenhet mot sitt eget regelverk som säger att denna västvärldens ekonomiska polis bara får lämna omfattande finansiell assistans till ett land om landets skuld med hög säkerhet kan bedömas som uthållig, vilket alla vet inte var fallet med Grekland. IMF valde svekfullt att rädda kvar landet inom euroområdet istället för sin uppgift att skydda landet som en medlem i IMF. Brott lönar sig. IMF har gjort 2,5 miljarder i vinst på att låna ut till Grekland!

Alltsedan dess har skuldavskrivning inte varit aktuell. Frågan ha skjutits på framtiden till efter valen i Frankrike och Tyskland 2017. Genom att påtvinga den grekiska regeringen upprepade nedskärningar och privatisering i välfärden har hela bördan lagts på att suga ut inkomster och pengar från grekiska arbetare, tjänstemän, studenter, arbetslösa och landets småföretagare. Man behöver inte vara marxist för att kalla detta för ren och skär finansiell imperialism, kanske en ny form från stat till stat av finansiella överföringar (lån, räntor, amortering mm) istället för att reglera ett företags eller en banks skuldsättning till ett annat företag i själva produktionen.

Till yttermera visso är den ekonomiska behandlingen av Grekland ett moraliskt problem för EU-eliten och alla de EU-frälsta politiker i Sverige och övriga EU, som bara vänder ryggen till som om Grekland inte längre finns på kartan.

Jan-Erik Gustafsson

EU-protektoratet Kosovo.

Den politiska situationen i Kosovo är instabil orolig. Kosovo är en stat som existerar endast på grund av en så kallad humanitär intervention i före detta Jugoslavien. USA-EU-NATO gick 1999 i krig för att understödja Kosovos befrielsearmés (KLA) krav på ett avskiljande från Serbien. Efter interventionen har en stor bit av territoriet omvandlats till den amerikanska militärbasen Camp Bondsteel. Kosovo har senare 2008 formellt förklarat sig oberoende av Serbien, och det har sedan dess erkänts av de flesta EU-länder inklusive Sverige, men inte Spanien. Nu håller relationerna med Serbien på att formaliseras som följd av ett Brysselavtal. Problemet för EU är dock att ingen vill bo i Kosovo längre.

Det senaste halvåret har tusentals Kosovo-albaner lämnat landet för att söka asyl i Tyskland och andra länder. En uppskattning säger mer än 50 000 har lämnat landet (av en befolkning på 1,8 miljoner) sedan i början av 2016. Det spekuleras varför Kosovo nu tycks krackelera. Ett omedelbart skäl är troligen visaändringar med Serbien, vilket gör det lättare för folk att dra iväg. Men det finns andra mera grundläggande skäl. I Kosovo är ungdomsarbetslösheten omkring 60 procent. Det är en liten stat som styrs av en klick, som inte har någon annan plan än att berika sig själva. Det är allmänt känt att KLA och dess ledare Hashim Thaci ägnat sig åt omfattande organ- och droghandel.

Utöver detta har EU ett "rättstatsuppdrag", som kallas EULEX. Det är en utstationering av EU-polis och civila resurser i Kosovo som självt har varit inblandat i omfattande korruptions-skandaler. EULEX är EUs största utrikesuppdrag, som sattes upp efter självständighetsförklaringen 2008, och som följde på FN-uppdraget UNMIK. EULEX omfattar 1 600 personer och kostar 110 miljoner euro varje år.

EULEX har ett förvånansvärt omfattande uppdrag. Dess jobb är att bygga ut och övervaka Kosovos rättssystem, polis, gränskontroll, upprätthålla rättsstaten, integrera minoriteter samt undersöka och lagföra krigsbrott, korruption och organiserad brottslighet. Men olyckligtvis på grund av korruption

i själva EULEX, så har olagligheter och mord blivit allt mer förekommande. Regeringen, som fortfarande utgörs av KLA, har genomfört omfattande trakasserier mot serber och romer och har varit inblandad i allvarliga människobrott och politiska mord.

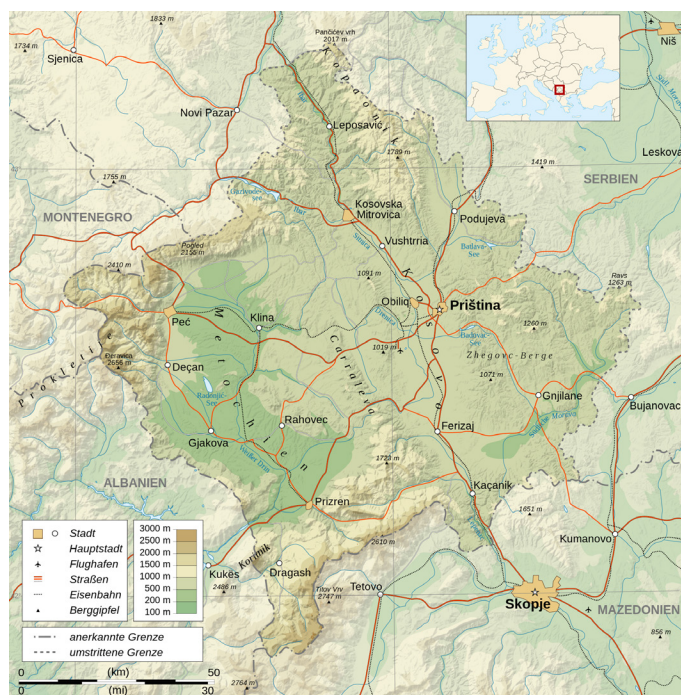
Trots ett stort antal bevis för politiska mord, förskingningar och korruption på högsta politiska nivå har EULEX inte lyckats lagföra en enda viktig person. Enligt en del kunnigare har EULEX mer eller mindre smält samman med Kosovos politiska elit, och har också anklagats för att dölja korruption inom sina egna led.

I Kosovo (liksom Bosnien) är det den västliga inblandning, som skapade dessa stater, som ännu håller dem samman. EU har i praktiken skapat en elit som har sina positioner att tacka för västlig intervention och närvaro. Demokratiska processer är en chimär utan verklig politisk koppling till medborgarna. EU har ett starkt intresse att upprätthålla myten att Kosovo är ett demokratiskt fungerande, självstyrande samhälle, grundat på en välvillig humanitär intervention och verkar trots allt tal om etik inte ha intresse av att bygga en fungerande rättsstat.

Efter att ha inrättat Kosovos politiska system och tillförsäkrat sig en lydig elit är det i praktiken EU som styr Kosovo genom ett ogenomskinligt och icke ansvarsutkrävande system av byråkrati, som hittills accepterats av medlemsstaternas parlament. Systemet verkar ovanför den politiska processen, och utesluter varje inhemsk medborgerlig kontroll.

Som erfarenheterna visar från Irak kan konsekvenser av denna typ av utländsk styrning inte döljas för evigt. Medborgarna röstar antingen med sina fötter och lämnar landet eller blir mer arga, förbittrade och oppositionella.

Jan-Erik Gustafsson

Brexit betyder Brexit eller?

Efter att det brittiska folket röstat för att lämna EU dagen för midsommar har det uppkommit viss förvirring hur utträdesparagrafen (Artikel 50) i Lissabonfördraget, EU:s grundlag, skall tillämpas. Kanske var denna en eftergift från EU-eliten till en växande EU-opposition för att få igenom Lissabonfördraget, och att man därefter hoppades att den aldrig skulle behöva användas.

Det är landet som vill lämna som aktualiserar Artikel 50 genom att begära en förhandling om ett utträdesavtal med Europeiska rådet. Rådet bestämmer riktlinjerna för hur förhandlingarna skall gå till med den utträdande staten. Utträdesansökan skall vara förenlig med landets konstitutionella bestämmelser och utträdesförhandlingarna skall vara klara inom två år. Utträdesavtalet skall ses som att EU sluter ett avtal med den utträdande staten till skillnad från en mellanstatlig process vid inträde i EU. Medlemsstaternas parlament är inte involverade. Rådet skall godkänna avtalet med kvalificerad majoritet (72 procent av de 27 medlemmarna, som representerar 65 procent av befolkningen).

På Torykongressen i oktober förklarade premiärminister Theresa May att Storbritannien skulle lämna in sin ansökan senast i mars 2017. Det betyder i så fall att förhandlingarna med EU skulle kunna avslutas före EU-parlamentsvalet i maj 2019. Storbritannien har ingen skriven grundlag så regeringens och

att ta ett mål till EU-domstolen i Luxemburg är så stora förändringar att det brittiska parlamentet måste höras innan utträdesansökan lämnas in.

Den tredje november ställde sig den civilrättsliga domstolen på de kändes sida. Theresa Mays regering får inte på egen hand ta Storbritannien ut ur EU utan måste först konsultera parlamentet. Den brittiska regeringen överklagade omedelbart till Högsta domstolen, som tar upp fallet i början av december.

Det är möjligt att denna domstolsprocess och andra domstolsprocesser som på Nordirland skulle kunna förskjuta tidtabellen för utträdesansökan. Men det är inte sannolikt att parlamentsledamöterna skulle rösta emot att lämna en utträdesansökan till rådet. En motion från en enda parlamentsledamot skulle ha fått samma effekt som den nu pågående processen, men ingen sådan motion har skrivits. Dessutom var det parlamentet som beslutade om att folkomröstningen skulle ske, och att obstruera mot folkets vilja är alltför politiskt riskabelt, vilket även DN:s och SvD:s ledarsidor konstaterar. Så röstade enligt en eftervalsanalys 421 av 574 valdistrikt i England och Wales för utträde. Valdeltagandet var också 72 procent, medan det i senaste parlamentsvalet bara var 66 procent som röstade. Parlamentsledamöter på båda sidor i kampanjen är väl medvetna om dessa fakta.

Dessutom, när förhandlingarna kommit igång med resten av EU, kan det brittiska parlamentet inte bestämma förhandlingspositioner gentemot tredje part i övriga EU. Det betyder att regeringen inte kan bindas upp för ett särskilt förhandlingsmandat eller uppgörelse. Men sannolikt kommer det brittiska parlamentet rösta om det färdiga utträdesavtalet för att anta eller inte anta det. Så när artikel 50 har lösts ut betyder "utträde också ett utträde" kommenterar Stephen Boyd i Open Europe. Det finns då inte någon möjlighet att återgå till något tidigare tillstånd. Säger parlamentarikerna nej till utträdesavtalet så kommer Storbritanniens utträde att baseras på WTO-reglerna.

Jan-Erik Gustafsson

Theresa May

Theresa May

parlamentets makt begränsas av sedvanerätt, principer och konstitutionell praxis. Regeringen May hävdar att den kan använda ett "kungligt privilegium" som ger den möjlighet att dra landet ur internationella fördrag, för att sätta igång brexitprocessen.

Men detta vänder sig en förmögenhetsförvaltare, en hårdstylist och ett antal britter bosatta i Frankrike emot och de har vänt sig till en domstol i London. De accepterar inte folkomröstningsresultatet utan menar att förlusten av EU-rättigheter, som förlusten av den fria rörligheten inom EU och möjligheterna

EU:s stöd till Ukraina – 100 miljarder utan märkbar effekt

Efter EU:s aktiva roll i den fascistanstrukna Maidankuppen i Ukraina 2014 har EU ökat sitt ekonomiska stöd till regimen. Men inte till någon nytta för de av EU återopade så kallade västerländska värdena. Den sjätte december presenterade den Europeiska revisorsdomstolen (ECA) i Bryssel en ny förödande rapport som visar att EU-kommissionens och EU:s utrikes-tjänst ekonomiska stöd till Ukraina inte lett till någon förbättring. ECA konstaterar att "de utmaningar Ukraina står inför kraftigt påverkar reformprocessen och riskerna som alstras av tidigare och nya oligarker förblir höga". Efter Maidankuppen stöder EU regimen i Ukraina med 11,2 miljarder euro (mer än 100 miljarder kr) under sju år. Rapporten kritiserar att EU betalar ut dessa stora summor utan att ha någon egentlig strategi. Men utan detta stöd av EU:s skattebetalare och stöd från Internationella valutafonden är Ukraina i praktiken bankrutt.

”Självklart påverkas vi av EU:s vapendirektiv”

I Svensk Jakt 10/2016 kunde vi läsa om pågående förhandlingar i ministerrådet och EU:s skrivningar om det nya vapendirektivet. Något som kommer att påverka svenska jägare oavsett vad politikerna säger.

I Bryssel och Strassburg arbetar man för en förändring som kommer att påverka de svenska jägarna och sportskyttarna, som i dag är licensberättigade.

I artikeln sägs det att de beslut som hittills har fattats av ministerrådet och parlamentet i det mesta har gått svenska jägares väg. I en intervju med Svensk Jakt har inrikesminister Anders Ygeman (S) sagt att han inte tror att det blir några större förändringar, som kommer att påverka våra lagar. Vad är det som får inrikesministern att tro detta när alla våra andra lagar är påverkade av EU?

Dags för Svexit?

Vi kanske snart ska ställa oss frågan om vi överhuvudtaget ska vara beroende av vad man beslutar i Bryssel. Man hör väldigt

Förändrad lagstiftning

Efter ett kommande EU-beslut ska direktivet implementeras i den svenska vapenlagstiftningen, vare sig vi vill eller inte.

Sedan inträdet i EU 1995 har våra lagar förändrats till att mellan 70 och 80 procent är påverkad av Bryssel.

Att man nu lägger sig i jägarnas och sportskyttarnas verksamheter är i det här fallet bara en sak bland mycket annat som vi under åren måst finna oss i.

Att EU:s politiker och byråkrater talar om att minska vapenspridningen av illegala vapen och att i samma andetag jämföra jägares och sportskyttars legala vapeninnehav måste vara ett tankefel.

Samtliga jägare och sportskyttar är mycket noga med hantering och förvaring av sina vapen. Problemet med oregistrerade vapen som finns inom vissa EU-länder är en helt annan fråga och ska inte jämföras med legala vapen för jakt och sport.

sällan hur våra EU-delegater röstar i de olika utskotten, eller hur de ställer sig till de frågor som berör våra licensinnehavare.

Kan det vara dags att folkomrösta om ett Svexit, ett utträde ur EU, när nu Storbritannien visat vägen till egen suveränitet och rätten att stifta egna lagar igen?

Willy Neumann
Tidigare publicerad i Svensk Jakt

Varning för tyska maktambitioner!

Under de senaste tio åren har Tyskland obestriddligen blivit EUs starkaste ekonomiska och politiska makt. Efter Brexit och Trumpsegern i USA ser allt fler inom EU-eliten upp till Tyskland, som förväntas rädda EU från upplösning och undergång.

European Council of Foreign Relations (ECFR), den europeiska avläggaren till den amerikanska utrikes- och säkerhetspolitiska tankesmedjan The Council of Foreign Relations med kontor i sju av EUs medlemsländer, skriver att "EU-partners" nu måste "besluta hur de skall förhålla sig till Tysklands makt". Några medlemsländer har uttryckt förbittring, andra har centrerat sina EU-strategier runt Tyskland och letar efter vägar att få inflytande och kunna påverka Berlins politiska maskineri.

Några av medlemsstaterna tvivlar inte på att Tysklands politiska klass fortsätter att se EU som "det bästa tillgängliga ramverket för att uttrycka sina nationella intressen", skriver ECFR. Fakta är dessutom att Tyskland driver på dels för att militarisera utrikespolitiken och säkerhetspolitiken dels för ökat stöd till övervakning och repression. Det är åtgärder som förbereder för hårdare tider.

Under hösten har Tyskland "tagit en allt större roll i utrikes- och säkerhetspolitiken. Landet har varit en avgörande aktör i svaren på EUs viktigaste utrikespolitiska utmaningar: Ukrainakonflikten, den senaste fasen av eurokrisen i Grekland samt flyktingkrisen. Tysklands "ledarskapsmodell" har tidvis tyckts vara "oemotsagd" enligt ECFRs analys. Under 2015 gjorde ECFR en undersökning bland experter och policymakare i EUs medlemsländer om Tysklands roll i EU. Undersökningen kom fram till "att den politiska eliten i alla stater samtyckte till att Tyskland är den mest inflytelserika medlemsstaten". Detta var en åsikt som även delades av de utfrågade tyskarna. Ordföranden i den tyska riksdagens utrikesutskott Norbert Röttgen (CDU) har nyligen sagt att "vi måste vänja oss vid det faktum att vi helt klart har en ledarroll i EU". Parallellt framträder en annan beskrivning av den tyska makten, berättelsen om ökad frustration över den tyska dominansen. Undersökningen visade att medlemsstaterna också känner ett behov av att konfrontera denna "grindvakt", men att de hittills inte har uttryckt sina känslor inför Tysklands ökade makt inom EU.

Efter en diskussion arrangerad av det tyska utrikesministeriet för två år sedan instämde tyska experter i värderingen att "Tyskland är för litet för att på egen hand driva igenom stora förändringar (...). Bara när EUs medlemsstater drar åt samma håll i integration och utrikespolitik kommer Europa att ha den politiska kraft, som Tyskland behöver för att uppnå sina intressen". Norbert Röttgen har bekräftat denna inställning. "Vårt intresse är att försäkra oss om att Europa fungerar", säger han. ECFR noterar också att trots fokus på EU har Tyskland intagit en mera pragmatisk inställning till NATO. Det hävdar inte längre att lösningar skall sökas inom EUs ramverk, som ger Tyskland dominans. Tyskland är också berett när så behövs

använda sig av NATO, som till exempel de NATO-operationer som inletts för att hålla flyktingar borta från Europa.

ECFR menar att det är helt klart att en del EU-länder har börjat orientera "sina EU-strategier runt Tyskland" och nu söker bättre vägar för att kunna få inflytande på den tyska politiken. Men det är inte bara regeringar som agerar. Finansvärlden och media visar ett allt större intresse för tysk politik, och en del media har utökat sina korrespondenter i Tyskland.

Det växande tyska inflytandet går utöver den politiska eliten. Tyskland driver öppet på för en expansiv global politik. Utrikesförvaltningen rapporterar om en massiv uppbyggnad av militär kapacitet och underrättelsetjänst, och kräver samma av sina EU-partners. "Målet måste bli en gemensam europeisk militär", sade vice kanslern Sigmar Gabriel (SPD) några veckor efter Brexitomröstningen. Tyskland och Frankrike stöder bägge skapandet av en EU-militärstyrka med huvudkvarteret i Bryssel. Den tyska försvarsministern och hennes franske kollega har skickat ett sexsidigt förslag till sina EU-kollegor med detaljer om en gemensam armé och dess befälsstruktur. Efter Trumpsegern upprepar den tyska försvarsministern Ursula von der Leyen (CDU) att EU behöver en starkare gemensam säkerhets- och försvarsorganisation, och säger att Tyskland efter valet av Trump måste stärka sitt nationella försvar ytterligare. "EU blir en alltmer outhärlig stormakt" säger EUs utrikeschef Federica Mogherini.

Den tyska regeringen förbereder samtidigt omfattande defensiva åtgärder i händelse av ett kommande krig. Ett nytt civilförsvarskoncept har beslutats, som också ger utökade möjligheter att införa undantagstillstånd (se även ledare). Dessutom har inrikesministern och hans franske kollega begärt ökad inhemsk övervakning och repression. Rapporten föreskriver inte bara "en intensifiering av den yttre gränskontrollen" utan även ett inrese- och utreseregister, vilket betyder att även EU-medborgare systematiskt kommer att registreras när de reser över en gräns. (inom EU?)

Dessutom skall en "europeisk identitetsförvaltning" byggas upp för att allsidigt kartlägga det "internationella gräns- och säkerhetssystemet". Polissamarbetet skall också förstärkas och underrättelsearbetet utökas.

När alla dessa förslag och åtgärder läggs samman pekar de mot förberedelser mot inre och yttre fiender inklusive förberedelser för krig. Denna destruktiva politik är en angelägenhet inte bara för den politiska eliten utan oss alla medborgare. Frågan reser sig hur Sverige ställer sig till Tysklands ökade makt. Det finns tendenser till att Sverige anpassar sig till Tyskland. Stefan Löfven har nära förbindelser med den tyska regeringen, men vad diskuterar han med den? Gränskontrollerna mot Danmark har förlängts med hänvisning till den inre säkerheten. Den tyska politiken för inre och yttre militarisering är ett omedelbart skäl för att Sverige måste lämna EU. Innan det blir för sent.

Jan-Erik Gustafsson

Presidentvalet i USA – några kommentarer

I en kommentar I New York Times uttalar sig Paul Krugman, känd nationalekonom och ekonomipristagare, om valet av Donald Trump som nästa president i USA. Han förutspår en recession utan slut. Krugman menar att världsekonomin fortfarande är sårbar efter finanskraschen 2008, trots att den amerikanska ekonomin närmar sig full sysselsättning. Detta beror enligt Krugman helt på Federal Reserves låga räntor och det finns inget utrymme för negativa händelser. Han säger: "Nu kommer modern till alla negativa händelser – och vad den för med sig är en ledning som är helt okunnig om ekonomisk politik och fientlig till alla försök att få den att fungera. Effektivt finanspolitiskt stöd till Federal Reserve? Inte en chans!"

Det bör tilläggas att Paul Krugman är uttalad demokrat och stödde Hillary Clinton i valet.

Carl Bildt är chockad av resultatet men framhåller hur viktigt det är att bevara den atlantiska relationen. I mer än ett halvt århundrade har samarbete mellan Europa och USA, byggt på frihet och demokrati, fri handel, solid allians och pålitlig vänskap varit en framgångshistoria. Men allt detta har ifrågasatts av Trump. När Trump träffar anti-Europa kampanjaren Nigel Farage innan han möter någon annan skickar han den värsta tänkbara signalen till Europa. Ännu större oro väcker hans prat om att riva upp klimatavtalet i Paris, underminera Iran-avtalet och ifrågasätta den viktiga frihandeln, säger Bildt.

Michael Winierski skriver i DN om valet av Trump. Han menar att det amerikanska folket nu har valt en president som är raka motsatsen till vad företrädaren Obama stått för. I framtiden kommer inget att bli sig likt i världspolitiken, menar Winierski. "Liksom Ryssland kommer USA nu att ledas av en omstörtare, redo att kullkasta gamla regler och principer. Trumps valseger gläder...främlingsfientliga nationalisterna som förenas av beundran för en stark ledare, och de har ofta djupa band till dagens Ryssland." Winierski och DN tycker tydligen det är väldigt farligt om en amerikansk president i stället för att planera krig mot Ryssland anser att man bör kunna samtala vänskapligt med varandra. (Min kommentar)

Kajsa Ekis Ekman kommenterar valet i en artikel i ETC och konstaterar där att den svenska pressen, föredrar Hillary Clinton. "Högerpressen varnar oss om riskerna för världsekonomin om Donald Trump skulle vinna – då är nämligen TTIP i fara. Vänsterpressen har samma kampanjer, men då är det aborträtten som är i fara. Flera vänsterdebattörer som yttrat sig menar att Hillary Clinton är bättre då hon är kvinna." Kajsa Ekis Ekman utvecklar närmare två drag i amerikansk politik, där Donald Trump och Hillary Clinton representerar var sitt drag. "Å ena sidan isolationismen som går ut på att USA ska sätta sina egna intressen först. Å andra sidan interventionismen, som går ut på att USA ska sätta sina direkta kapitalintressen åt sidan för en långsiktig politik som säkrar världen åt kapitalismen." Hon menar att Trump representerar isolationismen och Hillary Clinton interventionismen. Ekman anser att det är just för att Clin-

ton lovar att säkra kapitalismens expansion globalt som pressen i de flesta kapitalistiska länder föredrar henne framför egoisten Donald Trump.

Nästan hälften, 45 procent av de ryssar, som utfrågats i en opinionsundersökning gjord av det statliga opinionsinstitutet VTSIOM påstod att de skulle ha röstat på Donald Trump om de hade fått rösta i USA-valet. Endast 4 procent sade att de skulle röstat på Hillary Clinton. Ytterligare 42 procent skulle inte ha röstat alls. Samtidigt menade 69 procent att presidentvalskampanjen i USA hade väckt deras intresse, vilket var en uppgång från 53 procent i oktober.

Nästan en tredjedel – 28 procent - av respondenterna sade att de väntade sig att Trump skulle bli den bästa presidenten i USA:s historia, medan 35 procent trodde att han skulle bli

medelmåttig på posten. Knappt hälften – 46 procent - av den ryska allmänheten sade till sociologerna att de väntade sig att deras lands relationer med USA skulle förbättras under Trumps president-skap, vilket var en uppgång från 29 procent i oktober. När forskarna frågade den ryska allmänheten om den amerikanska presidentkampanjen hade varit hederlig, ansåg 31 procent att den varit helt öppen och hederlig, medan 39 procent svarade att den inte var det. Resten svarade inte på frågan.

(källa RT)

Den ryske presidenten Vladimir Putin kommenterade nyheten om Trumps seger på nyheterna dagen efter valet.

Han sade att Ryssland är berett på och ser fram emot att förbättra de bilaterala relationerna med USA. "Vi hörde Trumps kampanjretorik medan han ännu var kandidat till presidentposten och att han fokuserade på att återupprätta relationerna mellan Ryssland och Förenta Staterna" sade den ryske presidenten när han talade på en presentationsceremoni för utländska ambassadörer i Moskva. "Vi förstår och är medvetna om att det kommer att bli svårt med tanke på det förfall som relationerna mellan Ryssland och USA befinner sig för ögonblicket" tillade han.

Putin var en av de första världsledare att gratulera Trump till hans vinst i valet. I sitt meddelande till den president-valde uttryckte han sin tillförsikt att dialogen mellan Moskva och Washington skulle beakta både USA:s och Rysslands intressen, genom man höll sig informerade om varandras ståndpunkter. Han hoppades också att förenade ansträngningar skulle föra de rysk-amerikanska relationerna ur sin nuvarande kris.

Sveriges statsminister Stefan Löfven hade enligt uppgifter i pressen förberett två olika gratulationer till segraren. Det lär ha varit mer hjärtliga hälsningar i brevet till Clinton än i det till Trump.

Om några år kommer vi kanske att veta om det amerikanska folket valde rätt.

AnnaLisa Eneroth

Kommissionen tar sig friheter

I mitten av oktober annonserade EU-kommissionen att den "på ett fullständigt transparent sätt" utsett fem medlemmar till ett råd för nationell budgetpolitik, *European Fiscal Board*. Som ordförande har utsetts dansken Niels Thygesen, professor i Internationell ekonomi, Köpenhamns universitet. Han ingick en gång i tiden som oberoende medlem i Jacques Delors kommitté för att sätta upp euron, har varit rådgivare till danska centralbanken samt arbetet med danska regeringen, Harvard och OECD.

EU-parlamentet har inte varit delaktigt i processen. Ännu en gång har ett nytt organ långt ifrån de vanliga människorna i EU upprättats som kommer att ge viktiga råd för hur nationella budgetar skall skötas. Kommissionen kommer att gömma sig bakom dessa råd, när den kommer att göra sina "rekommendationer" till medlemsstaterna, som det föreskrivs i europeiska planeringsterminen och andra budgetkontrollinstrument.

Inget av detta har med demokrati och öppenhet att göra. Som vanligt har riksdagen och EU-parlamentet bara suttit på sina stolar och låtit det hela hända. Tid har funnits för att reagera.

Kommissionens ordförande redovisade redan i *De fem ordförandens rapport* inför EU-toppmötet i juni 2015 att ett nytt organ var på gång med ansvar för Kommissions rådgivning om medlemsstaternas nationella budgetpolitik.

Bara för några år sedan hade det varit omöjligt att tänka sig att Bryssel i detalj skulle lägga sig i hur vi i Sverige använder skattepengar till hälsovård och utbildning, pensioner, post, övrig infrastruktur och löneutveckling, bara för att ta några exempel. Samtidigt är det få personer, inte ens riksdagsledamöter, som tycks inse att Kommissionen försöka spela rollen som vårt parlament.

Alla ögon var i oktober uppmärksamma på handelsavtalen (Ceta, TTIP), varför kommissionen utan uppmärksamhet kunde presentera det nya rådet. På google hittas ingen information på svenska om det nya rådet. Kanske var det Kommissionens avsikt att det inte skulle uppmärksammas. För det sista Bryssel vill i fall som detta är att få en bred social debatt. Så kommissionen satte upp rådet helt på egen hand!

Jan-Erik Gustafsson

[folkrörelsen nej till eu]

Gåvor till minne av Hugo Torstensson

Till minne av framlidne Hugo Torstensson, som under många år bland annat var redaktör för Kritiska EU-fakta, har det kommit in 3250 kr.

Pengarna ska användas för att delfinansiera Svexitknappen.

Hugo Torstensson

Årsmöte:

Folkrörelsen Nej till EU Storstockholm

Alla medlemmar kallas till årsmötet

Söndagen den 26 februari 2017 klockan 12.00.

Förslag/motioner från medlemmarna ska vara styrelsen tillhanda **senast den 23 januari.**

Mejla till nejtilleu.sthlm@telia.com eller skicka till Nej till EU Storstockholm, Tegelviksgatan 40, 116 41 Stockholm.

Platsen för mötet är

Solidaritetsrörelsen hus på Tegelviksgatan 40.

Styrelsen

EU slår undan benen för satsning på alternativa energier.

EU-kommissionen har presenterat ett nytt energiprogram. EU har vid klimatförhandlingar ständigt upprepat sin proklamerade ambition att ligga 10 procent över de övriga stormakternas klimatambitioner. Ambitionsnivån vad gäller konkreta åtgärder lyser dock med sin otillräcklighet. I EU-kommissionens förslag föreslås bio-bränslen som odlas inom jordbruk fasas ut. Det gäller bland annat grödor som palmolja som har en starkt negativ påverkan på klimatet då den odlas i plantager som anlagts på nedbränd regnskog.

EU-kommissionens förslag innebär dock ett dräpshot för bland annat etanolproduktion och rapsdiesel. Redan idag har alternativa biobränslen en stor marknadsandel och bedöms vara en nyckelfaktor för att länder som Sverige och Finland ska kunna uppnå målet med en fossilfri fordonsflotta. Förslagen drabbar inte biogas.

Bakgrunden är EU-konstitutionens konkurrenslagstiftning som innebär förbud för statsstöd till såväl statliga som privata företag. Därmed är det förbjudet att ge generellt stöd till alternativa bränslen. De ska stå på egna ben och själva kunna konkurrera med fossila bränslen.

EU:s konkurrenslagstiftning drabbade även svensk fordonsgas som påtvingades skatt eftersom det skulle kunna anses som en otillbörlig konkurrensfördel. Detta har även lagt en våt filt över satsningar där man använder rester från skogsbruket för framställning av alternativa biobränslen då produktionsanlägg-

ningarna har svårt att komma upp i tillräcklig storlek för kunna producera till konkurrenskraftigt pris.

EU har också en politik som begränsar användningen av sol. När billiga kinesiska solcellsanläggningar började importeras i stor skala ingrep EU-kommissionen med höjda importtullar. Kina anklagades för att dumpa solcellsanläggningar i Europa.

I somras 2016 infördes en skatt på el framställd av solcellsanläggningar på ca 30 öre / kWh för anläggningar större än för vanlig villa vilket drabbar små producenter som till exempel jordbrukare och bostadsrättsföreningar. Regeringen backar och ska be EU-kommissionen om lov för indirekt stöd till små och medelstora producenter genom att sänka skatten till endast 0,5 öre / kWh. Men de större producenterna skall dock fortsättningsvis betala full skatt. Man kan spekulera i om det kritiserade beslutet att införa skatt på sol-el bara varit ett misstag eftersom EU-kommissionen svarat att något generellt förbud mot stöd till alternativa energikällor inte finns. Klart är att det verkar som att både regering och den lagstiftande församlingen, riksdagen, som beslutar om lagstiftning övertolkat EU-lagstiftningen (som vanligt?) eller om det finns påverkan från andra intressen som inte vill se sig utkonkurrerade av billig klimatneutral energi. Det är dock uppenbart att EU-lagstiftningen generellt gynnar de gamla storskaliga energislag som har störst påverkan på klimatet.

Per Hernmar

Den svekfulla grundlagsändringen 2010

Den statliga expertutredningen EU på hemmaplan (SOU 2016:10), tillsatt av regeringen Reinfeldt, konstaterade när utredningen presenterades i våras som sin allmänna slutsats "att det i Sverige – bortom de interna samtalen i och mellan de politiska institutionerna och förvaltningen – i stort sett råder politisk tystnad om EU-politiken".

Ett flagrant och ytterst allvarligt exempel på denna tystnad var när riksdagen 24 november 2010 ändrade den svenska grundlagen. Det står nu i regeringsformen RF 10:5: "Sverige är medlem i Europeiska unionen. Sverige deltar även inom ramen för För-
enta Nationerna och Europarådet samt i andra sammanhang i internationellt arbete". Med denna nya paragraf blev Sveriges EU-medlemskap och Lissabonfördraget grundlagsskyddat.

Journalisten Mats Knutsson skrev samma dag på SVT Nyheter: "Nästan helt utan offentlig debatt ändras den svenska grundlagen på viktiga punkter. Riksdagen fattade idag det slutliga beslutet som bland annat innebär att EU-medlemskapet nu skrivs in i grundlagen. Samtliga partier utom Sverigedemokraterna står bakom de nya skrivningarna. Detta historiska beslut bygger på en bred politisk kompromiss mellan de sju övriga riksdagspartierna, som under flera år har förhandlat sig fram till den uppgörelse som alltså nu fått definitivt klartecken av riksdagen".

I denna tystnadens kultur sålde de traditionella riksdagspar-

tierna svekfullt ut Sveriges nationella självbestämmande och oberoende till överstaten utan att frågan ens diskuterades i riksdagsvalet 2010. Den gömdes undan med berätt mod. Samtidigt kunde Sverigedemokraterna med dess främlingsfientliga och rasistiska ledning, som kom in i riksdagen samma år, framställa sig som den ende försvaren av oberoendet. Idag framställer sig Sverigedemokraterna som EU-kritiker, men vill ändå att Sverige skall vara kvar i EU (se Kritiska eu-fakta 143).

Grundlagsändringen kommer att komplicera ett svenskt utträde, men ej hindra det om folket säger Svexit i en folkomröstning. För enligt Lissabonfördraget Artikel 50 skall utträdet ske "enligt landets konstitutionella bestämmelser". Professorn i folkrätt Göran Lysén vid Uppsala universitet sade i maj 2014 till tidningen Flamman: "Ett svenskt utträde kan bli en långdragen process med folkomröstning och en grundlagsändring. Regeringen får nämligen inte skicka iväg en anmälan om utträde utan riksdagens godkännande".

Riksdagspartiernas svek inför folket och undfallenhet inför EU i riksdagsvalet 2010 förstärker kravet på en ny folkomröstning om EU-medlemskapet. Det reser också kravet att riksdagspartierna inför valet 2018 ändrar regeringsformen, så att Sverige nationella oberoende kan återupprättas, på samma sätt som Storbritannien är på väg att göra.

Jan-Erik Gustafsson

INSÄNDARE OCH DEBATT

FNEU:s ordförande Jan-Erik Gustavsson har skrivit ett brev till riksdagspartier och media med kopia till Utrikespolitiska institutet om 'Seminariet om De vita hjälmarna och det syriska infernot.

Utrikespolitiska institutet understödjer falskflaggad människorättsorganisation

Den 24 november har Utrikespolitiska institutet (UI) inbjudit till ett seminarium med titeln De vita hjälmarna och det Syriska infernot. Dagen därefter delas 2016 års Right Livelihood Award, det alternativa Nobelpriset, ut till De vita hjälmarna, som en av fyra pristagare i Vasamuseets lokaler, Stockholm.

I sin inbjudan beskriver UI De vita hjälmarna (eller Syria Civil Defence) som "opartisk till politisk förkunnelse och religiösa

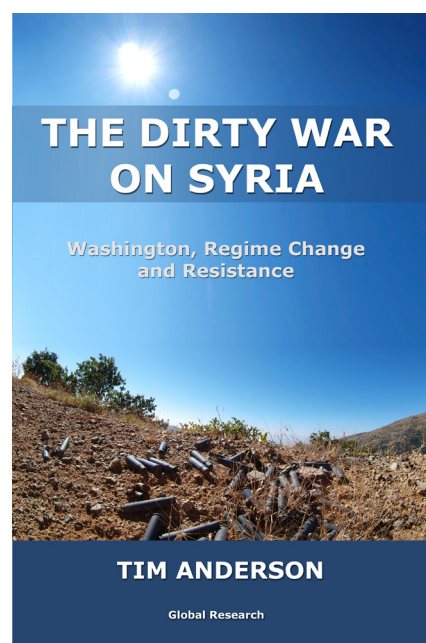

anknytningar" och som fram till oktober hade räddat 60 000 människor i krigets Syrien.

Detta är en uppenbar lögn. Den så kallade människorätts- och hjälporganisationen De vita hjälmarna är allt annat än opartisk. Numera finns gott om artiklar på sociala media för den som vill få en alternativ bild som visar att De vita hjälmarna är en allt annat opartisk. Den agerar bara i områden i Syrien som hålls av terrororganisationer som Al Qaida och Al Nusra. Den är i praktiken inbäddad organisation som har satts upp och finansieras av USA-koalitionen (USA, EU-länder och Nato) i syfte att

åstadkomma "regimförändring" i Syrien och störta den av FN erkända regimen i Syrien. En av organisationens talespersoner, Raed Saleh, argumenterar liksom den neokonservativa högern i USA för införandet av en omedelbar flygförbudszon i Syrien.

För den som söker alternativ information hänvisar jag till Tim Andersons bok "Det smutsiga kriget mot Syrien – Washington, regimskifte och motstånd" (Oktoberförlaget Stockholm 2016). Anderson är akademiker och docent i politiskt ekonomi vid Universitet i Sydney. På sidorna 137-143 beskriver Andersson hur USA-koalitionen använder De vita hjälmarna som en inbäddad vakthund för det folkrättsbrottsliga försöket till regimskifte i Syrien (brott som tidigare lyckats i Irak och Libyen). Boken i sin helhet är en omfattande undersökning av Västs propagandakrig för en regimförändring i Syrien.

Det är naturligtvis problematiskt att en organisation som UI, som vill framstå som en akademisk organisation med ett stort antal utrikes- och säkerhetspolitiska forskare, ordnar ett seminarium med enbart De vita hjälmarna utan att som det tycks alternativa åsikter får komma till tals. UI uppger på sin hemsida att det är ett "oberoende institut och har en plattform för forskning och information om utrikespolitiska frågor". År 2015 finansierades institutet med skattepengar till ca 60 procent av medel från UD och statliga forskningsanslag. Övriga intäkter sägs vara försäljningsintäkter.

För att få någon balans i seminariet kunde UI även ha bjudit in pristagaren Can Dundar, före detta chefredaktör för den turkiska dagstidningen Cumhuriyet. Men det hade väl varit opassande för tidigare i år fängslades Dundar av den turkiska brödraskapsregimen för att ha avslöjat att den turkiska underrättelsetjänsten smuglat vapen till islamistiska/salafistiska grupper i Syrien, som tillsammans med USA-koalitionen verkar för regimförändring.

Jan-Erik Gustafsson

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

GALLERIET/ Kristina Erikson och Hans-Magnus Meincke

